

SLOVENE

Političen list za slovenski narod.

Naročnine in inserate sprejema upravništvo v Katol. Tiskarni, Kopitarjeve ulice št. 2.

Rekopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Uredništvo je v Seme-niskih ulicah št. 2, 1., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Štev. 82.

V Ljubljani, v torek 10. aprila 1900.

Letnik XXVIII.

Borba pravice s krivico.

V južni Afriki se še vedno prelija kri nedolžnih burskih kmetov in angleških vojakov v korist zlatalačnim židovskim borz-jancem. Chamberlain in Cecil Rhodes, ki je došel te dni na Angleško, sta se gotovo iskreno objela v Londonu, prepričana, da spekulacija bogato žanje v nesrečni vojski. Na tisoče in tisoče priprostitih sinov holandskega in angleškega naroda prenaša junasko že mcece in mesece vso grozoto morilne vojske, oni pa, ki so jo provzročili, sede na gorkem in varnem ter k večjemu, kakor Cecil Rhodes, zabavljajo proti trpečim vojakom. In še ni nobene nade, da bi jenjalo bratomorno krvolitje. Angleška je zastavila svojo čast, da mora zmagati, Buri pa se bore za najsvetejše: za svobodo svoje domovine, za srečo svojega naroda.

Ni je države, katera bi krepko posegla vmes ter spregovorila odločno besedo za mir, jedini papež Leon XIII. je dvignil svoj glas za bratstvo in človekoljubje, toda papeža države ne poslušajo sedaj, ko divja bojni vihar, kakor ga niso marale poslušati na mirovnem kongresu v Haagu.

Angleška dobro ve, da ji ne bo nobena država v tej vojski stavila ovir s stališča človekoljubja, ker so vse države več ali manj obtežene z enakimi grehi, kakor si ga je nakopala na vrat s to krivično vojsko. Razdelitev Poljske obtežuje Rusijo, Nemčijo in Avstrijo, Francoska ima svojega Napoleona, ki je v tem pogledu neizmerno zagrešil, Italija si je po krivici prilastila Rim, združene ameriške države so si istim potom prisvojile Kubo in hočejo tudi Filipine, vse države torej stoje glede načela na istem stališču: Dežele, ki ti dobro služijo, si osvoji, ker si močnejši. To načelo krute sile močnejšega je vsem modernim državam skupno, zato ni misliti, da bi katera mogla sedaj nastopiti proti Angleški ter bi ji očitala njeno krivičnost. To so pokazali odgovori vseh vlad, do katerih se je Krüger obrnil, proseč jih posredovanja. Vse so izjavile, da ne morejo ničesar storiti v prilog Burom.

Južno - afrikanski holandski sokoli zato tudi dobro vedo, da jim ni od nikoder pričakovati pomoči razven od Boga in od lastne pesti. Zato so se neprestano pripravljali na ta boj, zato s toliko silo vodijo ta boj, v katerem so si prislužili na veke ime junakov, neustrašeno se borečih do skrajnosti za ljubo svoje domače ognjišče.

Čudoviti so bili vspehi, katere je dosegla začetkom vojske 40.000 mož broječa burska armada, v vseh večjih bitkah je bila zmagoslavna in celo ondi, kjer se je Cronje konečno udal desetkratni angleški premoči, pridobili so si Buri neumrljivo slavo.

Sreča, ki se jim je prijazno smejala do Cronjeve katastrofe, je sicer Bure za nekaj časa zapustila, ko so Angleži zbrali na bojišču svojo ogromno armado, toda to umikanje pred premočjo, katero je sedaj dovršil general Olivier, združivši se z glavno armado v Kronstadtu, je v stratežnem oziru občeudovanja vredno. Sedaj se zopet dujejo za Bure ugodnejša poročila z bojišča in gotovo je, da bode morala Angleška napeti najskrajnejše sile, ako bode hotela njena armada osvojiti si Pretorijo. Buri sedaj, ko so osredotočili svoje sile, zopet razvijajo tako živahno delavnost, da je slavlje v Londonu obmolknilo in da v prestolnici Afrikona zopet v strahu pričakujejo vesti z afrikanskega bojišča. Buri pa trdno upajo, da konečno mora zmagati njih pravična stvar. Navdaja jih neomejeno zaupanje v Boga in to je njih glavna moralna moč, ki jih vzdržuje v dne-vih trpkih poskušanj.

Značilen je v tem pogledu oklic Krügerjev, katerega je izdal koncem meseca februrarija na svoje vojake, ko jih je jela zapuščati bojna sreča. Mej drugim pravi Krüger:

Bratje moji, kakor hitro ste nehali klicati ime Gospodovo, prevzel vas je strah in jeli ste bežati pred sovražnikom. Zato, bratje, ne prenehajte z molitvijo. Ali vam že ni podal Vsemogočni dokazov dovolj, da je z nami? Ali ni On, ki pravi: Verujte v mene! Jaz vas ne zapustim in ostanem z vami za vselej. Naša borba je borba, pri kateri dosežemo krono tako v materialnem kakor v

duševnem pomenu. Poglejte psalm 27., vrstico 2, kjer Gospod govori:

Bodite pogumni in ako ste vi slabi, jaz vas bom krepil. Zmaga je v mojih rokah, in ona ni v množici konj in vovoz.

Naši predniki, bratje, so raje trpeli za vero, nego bi jo bili zatajili. Storimo tudi mi, kar so storili naši očetje.

Berite ta poziv pred vsemi častniki in vsemi vojaki in naznanite jim, da prosim Boga, naj jih osrčuje in stori nepremagljive, tudi če se bore na prostranem polji, kjer nimajo pečin, ki bi jim dajale varno zavetišče.

Nenavaden je ta »Tagesbefehl« Krügerjev, katerega je doposlal vsem burskim komandom, a iz njega se svita ona skrivnostna moč, katera navdaja Bure in jih svetu kaže tolikega občeudovanja vredne. Dvojno lavoriko obeta Krüger svojim sokolom: zmago in pa zavest, ako tudi padejo, da so se bojevali za najsvetejše in najdražje, za svojo vero in za svojo svobodo.

Moralna sila na strani Burom v borbi proti materialni premoči Angležev dela čuda in kaže, da krepost dela narode nepremagljive.

Upravna Pivke.

(Konec.)

Kadar se bo pridobilo dovolj skušenj in pa vspehov vsled merjenja in ko bo popolnoma jasno, kaj da je treba ukreniti, šele tedaj se zamore pričeti z izdelovanjem projekta. Projekt pa bi se nato ne imel izgotoviti splošno, temveč podrobno, kajti splošni ali generalni načrti se ne morejo predlagati oblastvom ter posebno se tudi ne morejo biti podstava za financiranje takih podjetij.

Obseg naloge je torej s tem nekako označen v velikih potezah. Iz tega je razvidno, da se mora ta naloga najpred od kraja začeti, to je, vršiti se morajo pred vsem prej omenjena opazovanja. Da pa se zadobi zanesljiva podlaga za daljne operacije, pa pač ne bo zadostovalo opazovanje in merjenje le ene povodnji, ampak treba jih bo več opazovati in preiskovati.

Brezpogojno se bo tudi to preiskovanje ob enem in istem času moralo vršiti na več krajih, vsled tega bodeta ob gotovih časih morala dva inženjerja hkrati opazovati in meriti poplavljenе kraje, ki pa bosta delovala po jednotnem načrtu.

Če se torej takoj ta naloga od kraja prične, pretekla bodo pri ugodnih odnošajih prej ko ne najmanj tri leta, predno se bo mogel predložiti projekt o uravnavi Pivke ali bolje rečeno o melioraciji; pri tem pa se seveda ima v mislih vsestransko in do dobrega preskušen in preudarjen projekt, kajti sama navadna izdelava pri zeleni mizi bi utegnila obstoječe razmere le še poslabšati. Od teh treh let bi se skozi dve leti morala vršiti predpozvedovanja gledé nastopanja in odtekanja vodá in pa njih merjenje, ostali čas pa bi se porabil za izdelavo projekta.

Če je projekt enkrat izgotovljen, ima trajno veljavo, to je, izvršiti se more kadarkoli, tudi v poznejši dobi, ker razmere tukaj niso izpremenljive, kakor na primer pri rekah, ki nanašajo gramoz, ali pa pri gorskih potokih.

Da se deželni stavbni urad pri svojem današnjem osebj u in ker je preobložen z drugimi nujnimi opravili, ne more lotiti tega jako zanimivega pa tudi obsežnega dela, razvidno je iz prej povedanega; isti bi mogel k večjemu sodelovati le pri predpoizvedbah, vsled česar pa bi zaostajalo drugo delo.

Da pa se reši to vprašanje vsaj v toliko, kar se tiče izdelave projekta, mogoča sta dva načina: najela se bo namreč ali tehniška, v uravnava vodá izvešana moč ter se pridelila deželnemu stavbnemu uradu in se ji pod njegovim vodstvom naložila izdelava dotičnega projekta, ali pa se bo to delo izročilo civilnemu inženjerju, kateremu pa pojem Krasa in njegovih pojavov ne sme biti popolnoma tuj. Pri odločitvi za prvi način prikrbel bi deželni stavbni urad tehnika, ki bo v prvih dveh letih mogel izvrševati tudi druga tehniška dela, kar bi končno tudi za urad koristno bilo.

Deželni odbor naj izvoli to poročilo na znanje vzeti ter sklepati o tem, na kakšen

LISTEK.

Fr. Coppée-jevo veroizpovedanje.

(Vvod v knjigo »La bonne souffrance«.

Poslov. A. Kalan.)

(Dalje.)

To spreobrnjenje — da stvar imenujem kar je — je sicer bilo hitro, toda nikakor ne trenutno ter ga niso spremljale nobene izredne okolnosti.

Pripisovati je moram božji milosti, kajti ako primerjam svoje sedanje moralno stanje z onim, v katerem sem se nahajal pred malo meseci, strmeti moram nad takim izrednim spremenom in zdi se mi čudovit. Milost, katere sem deležen, je neizmerne važnosti. Kedor jo hoče dobiti, treba le, da prosi zanjo s ponižnim in pokornim srcem.

Dasi sem le pesnik, pisatelj, ter je moje duševno življenje skoro izključno izpolnivalo le slovstveno delo, begale so me vendar čestokrat, kakor mislim vsacega mislečega človeka, čudovite skrivnosti, ki nas obdajajo, in povpraševal sem se: »Zakaj je življenje, zakaj smrt, zakaj trpljenje, zakaj solze?« Vspričo teh prevažnih problemov dobiva člo-

tujoče si odgovore. Meni ni nobeden zadostoval, posebno zoperni so mi bili oni, ki zanikujejo vero v Boga, kateri nas vidi in sodi, ter našo odgovornost po tem življenju. Vpričo tolikih krivic, zdelo se mi je popolno absurdno domnevanje, da bi dobro ali slabo, katero človek stori, ne imelo nobenih drugih posledic, kakor le na tem svetu. Sploh sem čutil vedno potrebo po Bogu.

Verovati v Boga in v nesmrtno odgovorno dušo, to je najmanj, kar se more zahtevati od duševnega življenja. Kakor je versko čutenje na tej stopinji hladno in srednje, vendar včasih zadostuje, da marsikoga vzdrži na potu njegovih najnujnejših dolžnostij. Toda živeti, kakor zahteva čast, to je lahko, ako je človek sin poštene družine in ako ni imel v vsej svoji mladosti drugih razven lepih vzgledov. Moja vest pa je vzlasti zadnja leta vedno več zahtevala. Vselej, kadar sem premišljeval o svojem koncu ter sebe presojal, kakor me bo Bog sodil, sem bil nezadovoljen sam seboj. Kadar sem mislil na svojo preteklost, moral sem čestokrat zarudeti in čutil sem, kako me teže kakor mora moje napake. Toda slab, lahkomišeln, nisem spremenil svojih navad, vendar po-

ostalin krščanstva, ker sem v dubu večkrat obujal kesanje in ker sem imel vedno strah pred neizprosno smrtjo, dokler bi vsega ne popravil ter za vse ne dobil oproščenja.

Bog usmiljenja in dobrote mi je prihranil več nego trenutno, nujno kesanje ob smrtni uri.

Januarja meseca 1897, bivajoč v Pau, kjer sem že več mesecev bolan preživel zimo, moral sem nenadoma poklicati iz Pariza zdravnika, ter se podvreči nevarni operaciji. Takoj sem popolno spoznal nevarnost, ki mi je grozila, prosil sem tudi izvrstno sestro dominikanko, ki je čula ob moji postelji in kateri sem posvetil spomin v tej knjigi, — naj mi pokliče spovednika, ako se mi bolezen shujša. Moj prijatelj pa zdravnik Duchastelet mi je prvokrat rešil življenje in od tedaj sem samo na to mislil, kako da dobim popolno zdravje, katero se mi je obetal.

Opomin je bil jase, toda jaz ga nisem poslušal, in še danes se stresem, spominjajoč se svoje obsodbe vredne v nemarnosti in nespametne lahkomišelnosti. Hotel sem pokazati, kako je bila v tej dobi pozabljenost za vsako versko idejo še globoko zasajena v mojo dušo, zato sem uvrstil v to zbirko

sem ju, ko sem potem po več tednih prišel v Pariz, seveda še bolehen. Iz teh spisov je razvideti čitatelju, da sem velikonočne praznike zadnjega leta še mogel preživeti blizu cerkve, ne da bi me bila želja gnala v cerkev, jaz, ki sem leto pozneje ob isti dobi ponižen prejel sv. obhajilo, kakor je to dolžnost vsakemu kristjanu.

Toda zdravje moje je bilo le kratko. Začetkom meseca junija napadla me je bolezen mnogo hujše, nego prvič, ter me hipoma postavila v smrtno nevarnost. Obsojen sem bil, da se dolgo, dolgo časa skoro nisem mogel niti ganiti. Bili so to grozni, dolgi dnevi. Duh moj pa se je zopet pečal z resnimi mislimi. Presojajoč sam sebe z neizprosno strogostjo, sem se sramoval, sem se prestrašil samega sebe in to pot je prišel duhoven, oni, kateremu sem posvetil to knjigo.

Dalje časa sem ga že poznal, toda le površno. Srečavajoč se z njim pri prijateljih občudoval sem njegovo izredno prijaznost in njegovo nenavadno duhovitost. On je sedaj mož, katerega ljubim bolj ko vse na svetu, moj zvesti svetovalec, iskren poznavalec moje duše, moj oče v Jezusu Kristusu. Sol-

način naj se z ozirom na izpeljave tega poročila začne končno reševati to vprašanje.

Deželni odbor je na to sklenil, deželnemu stavbenemu uradu dati nalog, da stavi predlog, kateremu inženjerju bi bila ta hidrografična pozvedovanja in opazovanja ondotnih povodenj izročiti, da se more potem na podlagi teh predpoizvedb lotiti se izdelave nadrobnega načrta za uravnavo Pivke bodisi po tehniki deželnega stavbnega urada, bodisi da se v to svojodobno pridobi privatni tehnik.

Deželni odbor bo sedaj, ko razvidi iz uradnega poročila deželnega stavb. urada, da se tu ravna za zboljšanje nad 600 orolov rodovitnih zemljišč - travnikov, z vso skrbnostjo nadaljeval priprave, da se to za ondotno kraško pokrajino prevažno zboljševalno delo, katero bo pripomoglo k povzdigi živinoreje, tudi dogotovi.

Kakor smo že poročali, je dež. zbor v seji dne 3. t. m. naročil dež. odboru, da naj takoj prične opazovanja in tudi približno dožene, koliko bi stala uravnavna Pivke in koliko bi mogli prispevati udeleženci.

Politični pregled.

V Ljubljani, 10. aprila.

Sestanek dveh cesarjev v Berlinu. Prve dni prihodnjega meseca se poda avstrijski cesar Franc Jožef v spremstvu zunanega ministra grofa Goluhovskega v Berlin, da vrne obisk svojemu zavezniku cesarju Viljemu in da se ne bo končno moglo reči, da je naša monarhija bolj naklonjena Rusom, nego Nemčiji. Na ta obisk je po naročilu svojega brata povabil našega cesarja že pruski princ Henrik, ko je na povratku iz vzhodne Azije mudil se nekaj časa na Dunaju. Ta obisk bo toraj v prvi vrsti uljudnostni čin, toda nedvomno se v ostalem ne bo govorilo samo o vremenu, posebno ker bo prisoten, kakor se z gotovostjo trdi, tudi zunanji minister grof Goluhovski in ker je na dnevnem redu toliko velevažnih vprašanj. Vez mej Avstrijo in Nemčijo se bo znova utrdila, objednem pa tudi rešila kaka druga pekoča zadeva.

Isterski deželni zbor se vendar le snide in se udeleže zasedanja tudi slovanski poslanci. Posredovanjem vlade in ne toliko posredovanjem deželnega glavarja dr. Campitellija, kakor trdijo italijanski listi, se je dosegel mej laškimi in slovanskimi poslanci nekak modus vivendi. Vendar so si pa slovanski zastopniki pridržali pravico, da bodo oddali v prvi seji izjavo, s katero natančno označijo svoje nadalnje postopanje. Otvoritev deželnega zbora še ni naznanjena, vendar se pa pričakuje, da se vrši prva seja takoj po veliki noči.

Volitve v dunajski mestni zastop bodo razpisane v najkrajšem času. Volitve se vrše za II. volilski razred, kateremu letos poteče legislativna doba, ter za novi IV. splošni razred, za kateri se morajo v smislu statuta izvršiti volitve do konca l. 1902, a jih bo dr. Lueger razpisal že objednem z

ter vsprejel odpustanje, ki je napolnilo mojo dušo z nedopovedno sladkostjo.

Toda ko mi je duhoven omenil, da mi donese sv. popotnico, stresel sem se boječ, da nisem vreden tolike milosti. Prosil sem ga, naj nekoliko počaka. Smrtne nevarnosti ni bilo in duhoven je pristal na mojo prošnjo, dejal pa mi je: »Torej pa iskreno molite in čitajte v evangeljih!«

Res sem potem več tednov živel sam na postelji z evangeljem in polagoma se je vsaka vrsta svete knjige oživljala pred menoj in za mene ter sem bil prepričan, da govori resnico.

Da, v vsaki besedi evangelijski videl sem resnico blestečo kakor zvezdo, čutil sem jo vtripljajočo kakor srce. Kako bi od tedaj ne veroval duždežev in skrivnostij, ko se je vendar v moji duši izvršila tako popolna, tako skrivnostna sprememba? Duša moja je bila dotlej slepa nasproti luči vere, sedaj pa jo je zagledala v vsej njeni krasoti, bila je gluha za besedo božjo, sedaj pa se poslušal v vsej njeni ljubki prepričevalnosti, hroma je bila vsled vnemarnosti, sedaj pa se dviga in hiti proti nebu z vsemi silami in izginili so temni duhovi, ki so jo begali ter jej gospodovali.

drugim razredom. Židovsko-liberalni kliki seveda tudi to ni všeč, ker ve, da tem potom ne pride dosti njenih pristašev v mestni zastop. Kak krik bi pa zagnala glasila židovskih liberalcev, ko bi hotel dr. Lueger odlašati z volitvijo v četrtem volilnem razredu.

Šamanekov predlog v češkem deželnem zboru je vzdignil zopet veliko nepotrebnega političnega prahu kvišku ter krika in vika v raznih Slovnanom sovražnih taborih, pa tudi kakih, od katerih Slovani dosedaj niso pričakovali zavratnih napadov. Dunajska »Informacija« dne 6. aprila piše na prvem mestu iz »konservativnega« vira mej drugim to-le: Obžalujemo, da češki deželni zbor ni odklonil Šamanekovega predloga v zadevi ruskega jezika takoj a limine. Predlog ni bil resen, marveč le demonstracija, in sicer ne proti nemščini kot posredovalnemu jeziku, ampak bila je panslavistična demonstracija. Da se ni odklonil, je dokaz, da se je pomnožil vpliv rusofilskih tendenc v mladočeški stranki. To je obžalovati, a računati treba s tem dejstvom. — Tako piše imenovani list o Šamanekovem nedolžnem predlogu. Neodrešeni prusaki smejo v Avstriji vse; nihče se ne zmeni za pruske marke, ki v obili množini dohajajo v razne »provincije« velike Germanije, neovirano smejo dohajati pruski preroki iz rajha na avstrijska tla, kjer se njih delovanje bržkone ne strinja posebno z avstrijskimi državnimi interesi, ako se pa stavi predlog, naj se poučuje poleg raznih živih in mrtvih jezikov tudi prvi evropskih jezikov, je pa takoj v nevarnosti cela Avstrija. Krasne razmere in njih »konservativni« krogi!

Roerenove »izjave« v »Kölnische Volksz.« so tudi ultragermanski »Gr. Tagblatt« speljale na led. O tem piše sam sledeče: V našem večerajšnjem (sobotnem) jutranjem listu objavljene izjave posl. Roerena o nemških pisateljih so bile — aprilska šala klerikalne »K. V.«, ki nas je kakor večino nemških listov speljala na led in ki je bila ravno vsled tega tako slaba (!), ker ni nič oviralo, smatrati jo za resnico. . . . Ker nihče ni dolžan nositi v spominu del in besed kakega Albertija, je bilo tem lažje pripisovati klerikalnemu parlamentarnemu zagovorniku lex Heinze te sramotno neumne (!) sodbe, ker so napravile na nas njegovim nabožnim pesmim podobni vtis. Vse to pa, kar je klerikalni list podtikal posl. Boerenu, bi bil on prav lahko govoril; blamaža izgubi vsled tega na svoji podobi. — Te besede ne potrebujejo nikakega komentarja, ker so dosti jasne. Znamenit in pomenljiv je za nas le poslednji stavek. Kako je pred nedavnim pisal neki slovenski liberalni list? »Ko bi jih bil našel, bi jih bil brezdvomno sežgal«. In poslanec Roeren bi bil tudi lahko tako govoril. Ali morejo morda kaj zato slovenski in nemški liberalni listi, ako se to ni zgodilo, kar so poprej trdili? Prav nič! Blamaž so pa končno tudi že navajeni.

Ruska carska dvojica se poda v bližnjih pravoslavni velikonočnih praznikov v Moskvo, kjer ostane celih štirinajst dni. Tem povodom pričakujejo gotovi krogi velikih presenečenj. Sklepa se to iz tega, ker se tako dolgo ruski car mudi v Moskvi le ob izrednih prilikah in se je skoro pri vsaki taki priliki pojavil kak znamenit dogodek. Sedaj se pričakuje mej drugim, da bo car Nikolaj energično posegel v sedanjo anglobursko vojsko ter pričel z inicijativo za posredovanje. Z druge strani se pa zopet poroča, da je carjev dohod v Moskvo samo ruska interna zadeva. Car Nikolaj hoče sebe, svojo soprogo ter hčerki predstaviti ob tej priliki obilno zbranemu narodu kot prave Ruse ter posebno pregnati dvom mej narodom o mladi carinji, ki ni ruskega rodu. Vse te trditve pa slone kajpada na golih kombinacijah, ker car še ni nikomur razodel, s čim se bo pečal v Moskvi in s kom bo občeval, tem manj, ker niti ne dovoli, da bi časniki že sedaj poročali o njegovem dohodu v Moskvo.

Cerkveni letopis.

»Poziv hrvatskoj omladini«. Pod tem naslovom prinaša zadnja »Vrhbosna« prilogo, v kateri pozivlje hrvatsko mladino, kako naj sklene 19 st., da bo upisana »zlačenim slo-

Ker želijo sv. Oče, da se vsi narodi poklonijo v tem svetem letu Jezusu, Odrašeniku sveta, pozivlje se tudi hrvatski narod, da počasti »Kralja vremena i vječnosti«. Daruje naj mu svojo mladež, ki je »ljepše, dragocenije od zlata i mramora«.

Kako bi bilo to lepo, da bi se poklonila »kao jedna duša i jedno srce« svojem Spasitelju in »njega izabrala svojim vogjom i saveznikom kroz crne klanice novega vijeka«, — kako dostojno bi to bilo za njih slavne očete, ki so šli v boj z besedami: »Život ili smrt za svetu vjeru Isusovu«. — Sv. Oče kaže »Isus je naš spas, život, uskrnuće naše«.

To pa hoče storiti hrvatska mladež tako-le:

24. lipnja (junija) će se javno posvetiti presvetemu Srcu, prijemši sv. zakramente.

2. Kot znak svoje posvetitve in poklonitve hoće poslati namestniku Krista, sv. Očetu »zlatno Srce Isusovo«, ki je polno »brezbroj molitava, svetih pričesti i drugih dobrih djela« in je darovati ko »Petrov novčić«.

3. Dati hoće prekrasen album.

4. Srce in album hoće hrvatska mladina sama po svojem poslanstvu pokloniti sv. Očetu v narodnej noši.

Konečno pozivlja se mladina, da naj pokaže svetu, da ji še živi v prsih vera njih otcv i da stoji na braniku kršćanstva; pozivljajo se učitelji i voditelji i vsi prijatelji hrvatske mladeži i domovine, da pripomorejo k temu »za vjerni dom korisnom i dičnom djelu«.

In ti mladina slovenska? — Ali boš ti zaostala za bratskimi Hrvati? — Tudi tebi naj je »želja svetoga Oca — zapovijed vjernoj djeci njegovoj!«

Dnevne novice.

V Ljubljani, 10. aprila.

Deželni zbor Kranjski ima jutri sejo s tem le dnevnim redom: Ustno poročilo upravnega odseka o letnem poročilu deželnega odbora, in sicer: o § 6.: Občila. Ustno poročilo združenih odsekov finančnega in upravnega o računskem sklepu za leto 1898. kranjske kmetijske šole na Grmu. Ustna poročila finančnega odseka o podpori za vodovod v Postojni. O prošnjah: »Dramatičnega društva« v Ljubljani za podporo; nemškega gledališkega društva v Ljubljani za podporo. O računskem sklepu gledališkega zaklada za leto 1898. in o proračunu za leto 1900. O prošnjah: »Kranjskega in primorskega gozdarskega društva« v Ljubljani za prispevek; mlekarke zadruge v Trnovem pri Ilirski Bistrici, da bi se jej preložil prvi rok za povračilo deželnega posojila 1000 K na dan 1. januarja 1905; društva zdravnikov na Kranjskem, da bi se mu dovolila podpora k ustanovi za vdove in sirote po društvenih članih; predsedstva avstrijskega osrednjega društva za varstvo kmetijskih in gozdarskih koristi pri sklepanji trgovskih pogodb na Dunaji, da se mu dovoli za leto 1900 prispevek 200 K; okrajnega cestnega odbora ljubljanske okolice, da se mu dovoli podpora za napravo mostu čez Ljubljanico v Fužinah; posestnikov s Huj in Klanca v Kranjskem okraji, da se jim dovoli podpora za popravilo mestu čez Kokro; županstva v Železnikih, da se mu dovoli podpora za napravo kanala ob deželnej cesti v Železnikih; društva ljubljanskih tiskarjev, da se priporoči njihova prošnja za preložitve izdavanja slovenskih učnih knjig v Ljubljano. Ustno poročilo upravnega odseka o uvrstitvi zasebne ceste, katero je kupil Krški okrajno-cestni odbor od graščine Šrajbarski Turn, med okrajne ceste, in o opustitvi enega kosa s Krškega na Šrajbarski Turn držeče, pod točko 39. zakona o uvrstitvi cest z dné 2. aprila 1865, dež. zak. stev. 6, navedene okrajne ceste, — z dotičnim načrtom zakona. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnjah: a) posestnikov fare sv. Duha za izločitev davčnih občin Veliki Trn in Ravno iz občine Krško ter ustanovitev samostojne občine; b) vasi Dolenji Lazi za podaljšanje vodovoda Jurjevica-Breže.

Štajerski deželni zbor je imel večeraj deseto sejo. Razne peticije so bile izročene odsekom. Iz šolskega odseka sta izključena posl. Berger in dr. Dečko; namesto

Zbornica je odobrila poročilo o učit. pokojn. zakladu; potrebščina tega zaklada za leto 1900 znaša 406 200 kron. Nato je grof Stürgkh poročal o ustanovitvi višje gospodarske šole v Brucku ob Muri. Dežela ustanovi 15 ustanov po 600 kron, šola se otvori dne 1. oktobra t. l. Prosilci morajo biti 16 let stari in dovršiti 6 gimnazijskih ali 5 realičnih razredov; nemščina je seveda prvi pogoj.

Občinski svet v Gradcu se tudi peča z volilno reformo. Tisti, ki so vpili nad nazadnjaško volilno reformo dunajskega obč. sveta, skušajo sedaj v Gradcu sestaviti dosti slabši volilni red, pri katerem niti IV. razred ne bode mogel izpolnjevati svojega namena.

Koroški deželni zbor je pretrgal svoja zasedanja. Prihodnja seja bode dne 18. t. m.

Kako se na Koroškem oddajajo štipendije. Tukajšnja vlada razpiše vsako leto tri štipendije kneza Rosenberga, za katere smejo prositi tukajšnji bogoslovci, kateri že imajo višje redove ali bodo take kmalu dosegli. Lani je bil med prosilci tudi jeden Slovenec, Štajero; proti slednjemu se je izrazil dotični uradnik pri dež. vladi: »Vi ne boste dobili štipendije, ker ste tujec in posebno ker ste ein Windischer«. Toda ker ni bilo več prosilcev, kakor trije, morala je vlada vendar tudi njega predlagati. — Uresničile pa so se one pristranske besede in ravnanje Slovincem neprijazne vlade letos. To leto je prosilo za iste štipendije več prosilcev, med njimi tudi jeden Slovenec domačin, v vsakem oziru izboren bogoslovec. Pa ker je bilo med prosilci zadosti Nemcev, propadel je vzgleden Slovenec, dočim se je med Nemci naklonila štipendija nekemu, ki stoji le še z jedno nogo v bogoslovju. Boljšega dokaza za dvojno mero pri naši vladi nam pač ni treba.

Goriški dež. zbor je dovolil 100.000 kron za furlanski tramvaj in 200.000 kron za lokalno železnico Gorica-Ajdovščina.

Zagrebski nadškof dr. Posilović je bil nevarno zbolel. Bolezen se je sicer zadnje dni obrnila na bolje, vendar pa mu je zdravnik prepovedal, da vsaj 14 dni še ne sme iz sobe. Namesto njega bode veliki četrtek opravil cerkvena opravila v prvostolnici cerkvi biskup Marković iz Banjeluke.

Slovenska drama na Sušaku. Kakor smo že poročali, so preteklo soboto nekateri člani slovenske drame priredili na Sušaku predstavo treh jednodejank. Dvorana v hotelu Sušak je bila natlačeno polna. Hrvatska kritika hvali vse predstavljalce ter pravi, da je občinstvo burno ploskalo. Po predstavi se je vršil sestanek, na katerem je gospod Ante Bačič pozdravil člane slovenske drame, na kar je odgovoril gosp. Inemann, katerega so Hrvatje nosili po dvorani. Pri večerajšnji predstavi je gospod Inemann slovensko dramo zastopal z znanim njegovim soloprizorom: »Različni značaji«.

Iz Višnjegore. Znano je, da je bila v pretečenem letu po višnjegorski župniji vsled toče in suše jako slaba letina in da je v tej sili prišla zdatna pomoč od dežele in države. 29. marca je blagorodni gospod litijski okrajni glavar delil pri nas zadnjo podporo. Ob končani akciji smatrajo podpisani župani za svojo dolžnost javno v imenu obdarovanih izreči prirčno zahvalo vsem faktorjem, ki so nam naklonili toliko pomoč, osobito našim gg. poslancem, prevzv. deželnemu predsedniku in blagorodnemu litijskemu glavarju gosp. M. Grill-u, ki je zopet pri tej priliki pokazal svoje blago srce, ter zaklicati: Bog povrni! — M. Omahen, župan Dedendolski A. Lukar, župan Draški A. Dremelj, župan Leskovski.

Ljubljanske novice. Za šolo pri sv. Jak obu so večeraj pričeli kopati temelj. — Bloemfontein v Ljubljani je iskal te dni z veliko službeno gorečnostjo uslužbenec mestnega vodovoda. Na inspekcijsko tablo mu je nekdo zapisal: »Vodovod v Bloemfonteinu je pokvarjen, potrebuje nujne pomoči.« Mož je ta prekljicani pokvarjeni vodovod iskal po celem mestu. Vsemu upehanemu je nek znanec pojasnil, da se mora peljati v Južno Afriko, ako hoče popraviti razbiti bloemfonteinski vodovod. — Jožefa Turka je večeraj ovadil nek korajžen policijski stražnik, ker je pustil konje prepeljati po cesti. Radovedni smo, ako bode ka-

danju v Dolenčevi hiši v Cerkevni ulicah je delavec Anton Lazarini padel v pijanosti raz odra. Poškodovan se je na nogi. — Do nezavednosti pretepli so polirja Ivana Preglja včeraj delavci Oven Matija, Moškerc Janez in Oven Janez, ker sta prva dva pri zidanju Dolenčeve hiše na Žab jaku delala »plavo« in ju je Pregelj k delu priganjal. Ko je Pregelj šel nadzorovat dela v »Meščanski vojašnici«, šli so imenovani delavci za njim ter je treščil Preglja Oven Matija v neko železno peč, na kar so vsi trije delavci složno padli po polirju. Pregelj je prišel še-le danes k zavesti ter je naznanil imena napadalcev. — Hučega hlapca ima izvošček Valentin Kuga. Danes je tako gonil konja po Tržaški cesti, da ga je policaj ustavil. Hlapec je policaja opsoval, na kar je policaj vzel hlapca, voz in konja seboj na rotovž. — Ona mati, ki je včeraj nabijala svojega otroka pred pošto tako, da jo je policaj vzel »na protokola« je žena čevljarja Branjana. Žnjo se boče pečala sodnija.

Dante — Prešernu. V dvorani Mestnega doma je predaval sinoči ob pičli udeležbi prof. Laharnar o političnih in socialnih razmerah v Italiji ob Dantejevem času ter konečno o življenju pesnikovem in njegovi »Divini comedii«.

Nemško gledališče v Ljubljani je letos bajé nemškemu ravnatelju prineslo 8000 kron zgube. Sedaj gre v Mannheim iskat sreče, ker misli, da je v Ljubljani ne dobi, tudi ako se zida novo nemško gledališče, za katerega zgradbo je letos kranjska hranilnica dala zopet 20.000 gld, tako, da je sedaj za ta namen že pripravila 123.000 goldinarjev.

Z Roba. Pri volitvi, ki se je vršila v četrtek 5. aprila za novo občino Rob, bili so izvoljeni za občinske odbornike v III. razredu: Jožef Peček, Franc Pešec, Andrej Klančar, Janez Cimperman iz Sela z 63, oziroma 49 glasovi; v II. razredu: Janez Bregar, Janez Bavdek, Janez Cimperman iz Podhajnega hriba in Janez Sernel z 32 oziroma 22 glasovi; v I. razredu: Janez Rupar, Martin Jamnik, Anton Lenič in Janez Usnik s 13 oziroma 11 glasovi. Nasprotna stranka se volitve ni udeležila. Izid volitve v našem smislu ni bil prav nič dvomljiv. Naša organizacija je izborna! Čast našim volivcem!

Umrl je 8. t. m. v Kočevju tamošnji gimn. profesor L. Eder.

V Novem mestu so 5., 6. in 7. t. m. k vojakom potrdili 127 od 449 nabornikov.

Iz novomeškega zapora so v noči od nedelje na ponedeljek ušli štirje nevarni tatovi. Dobilo se je orodje, s katerim so predrli zid, in obleko, katere so se znebili, ko so se preoblekli. Imeli so pomagache od zunaj.

Na včerašnji semenj so živinorejci prignali 679 volov in konj, 205 krav in 45 telet. Posebno z volmi je bila dobra kupčija, ker so kupci z Moravskega in Bavarskega precej pokupili.

Novo šolo za štiri razrede hočejo graditi v Zagorju ob Savi. — Zaradi zgradbe štirirazredne ljudske šole v Loškem potoku bode 24. t. m. ondi komisijska obravnava.

Nemški „schulverein“ šteje v Ljubljani 420 članov. Ljubljanska podružnica tega nebodigatreba je imela 911 gld. dohodkov in 870 gld. stroškov ter vzdržuje s podporami kranjske hranilnice razne šole, v katerih se ponemčujejo slovenski otroci. Načelnik podružnice je prof. Hintner.

Ogenj je 5. t. m. nastal v Poljanicah pri Toplicah. Pogorelo je osmim posestnikom več poslopij, orodja in krme. Skupne škode je do 23.000 kron, zavarovani pa so bili pogoreleci le za 5600 kron.

Radi snaženja uradnih prostorov je mestna blagajna dne 10. in 11. t. m. za stranke zaprta.

Ameriške novice. Konvencija poljsko ameriške zveze je zborovala v Chicagi. Zbranih je bilo 192 poljskih delegatov iz vseh ameriških držav. — V Chicagi je 16letni Bert Frinch ustrelil očeta. Oče je v pijanosti metal svojo ženo po tleh in ji grozil, da jo zabode. V hipu, ko je potegnil bodalo, je prišel domov sin in ustrelil očeta. Oče je vedno pijančeval in za družino je moral skrbeti 16letni deček. — Strašno linčanje se je prigodilo v Marietta Ga. Tolpa 125 mož

morca Bailey, ki je napadel neko dekle. Ko so možje napadalca imeli v pesteh, izstrelili so nanj 500 krogelj. — V Cerovec pri Semiču na Dolenjskem se je iz Amerike podal Martin Plut. — Število Slovencev v Pittsburgu vedno narašča. Skoraj ni dneva, da ne bi prišlo kaj Slovencev iz stare domovine v to železno mesto.

Nov vojni brod. Minuli teden je v puljsko luko priplul novi brod vojne mornarice, cesar Karol VI. Ta je doslej največja vojna ladija naše mornarice. Ladija je zgrajena v Trstu, dolga je 112 m, široka 17,2 in globoka 6,2 m, stroji imajo 12.000 konjskih sil, na ladiji je 32 topov.

Burske razglednice. V Zagrebu so prijatelji Burov založili burske razglednice. Te imajo sliko transvalskega predsednika Krügerja z napisom: »Pozdrav iz Zagreba. Hrvatska«. Vspored slike je pesniški pozdrav Burom z dostavkom: »Živeli Buri in njihov predsednik«.

Ogerska iustica. Pred štirimi leti je hotel mažarski novinar Adorjan Sziles razstreliti Hentzjev spomenik v Budimpešti z dinamitom. Ker se mu načrt ni posrečil, ubežal je s svojo rodovino v inozemstvo. Čez štiri leta je sedaj prosil njegov zastopnik, da se Sziles sme povrtni v Budimpešto, in dobil je v roke odlok, naj Sziles le pride, ker je dejanje njegovo sedaj že zastarelo. Za psovanje »aradskih mučencev« bi pač ne bilo nobenega zastaranja!

20.000 zob je ukrad dunajski tvrdki Asch za umetna zobovja zobni tehnik Viktor Krenn. Še predno je mogel vsi »zalogo« razpečati, so ga zaprli. Dobil je tri mesece ječe.

Iz raznih krajev. V Beljaku bode letos zboroval koroški »Lehrerbund«. Pripravljajo se velenemške demonstracije. — Pošto v Št. Jurju ob juž. železnici je dobil ondnotni župan gosp. Ipavc. — Nova iznajdba. Francoz M. Mercodiler je iznašel sredstvo, s katerega pomočjo se lahko odpošlje po jedni in isti žici več brzojavk. Poskusi so se dobro obnesli. — Velikanski parnik dobi Severnonemški Lloyd. Parnik bode 766 angleških čevljev dolg, stroji bodo imeli 44.000 konjskih močij. — Stavka stavcev se je zopet pričela v petek v Bruslju. Stavkajo vsi ondnotni stavci. — Dunava je na raznih krajih v bližini Dunaja prestopila bregove. Poročajo o večjih povodnjih. — Premogarska stavka je bila včeraj po vsej Avstriji končana. Na delo so šli tudi premogarji v Kladnem. — Burske melodije za tamburaške zборе je izdal g. Milutin Farkaš v Zagrebu.

Društva.

(Dijaška kuhinja v Kranju.) [Konec.] Neimenovan iz Kranja 2 kroni, profesor Anton Peterlin iz Kranja 4 K, J. Perissini, trgovec v Kranju 10 K, M. K. v V. 6 K in župan Jan. Molj v Voglah 4 K, Franc Dolenz, trgovec v Kranju »kot odkupnino od novoletnih voščil.« 20 K, Štefan Rojnik, c. kr. računski oficijal v Gradcu 6 K, Golarjevo omizje v Kranju, namesto venca na krsto ranjcega predragega družabnika svojega Viljema Robide, c. kr. finančne straže komis. 29 K 20 h, župnik Ant. Kukelj v Senčurju 10 K, profesorski kolegij za mesec januar 11 K, prof. Anton Zupan v Kranju nabranih vinarskih darov 1 K, II. a razred »za izposojena držala« 30 h, namesto venca na krsto Viljema Robide gosp. Louis iz Kranja 2 K, župniki Mih. Koželj iz Podbrezja 4 K, Al. Stare iz Ljubljane 10 K in Ant. Nemec iz Kokre 4 K, posestnik Fr. Zaplotnik v Letencah 20 K, dr. Martin Travnar, c. kr. dež. sodni svetnik v Ljubljani 4 K, profesorski kolegij za mesec februar 9 K, na plesu samcev v Kranju so namesto šopkov darovali gg. nadučitelj Luznar, notar Slamberger in prof. Štritof vsak po 2 K in neki nesamec, »ker se mu niso oči odprle« 5 K, durakisti pri P. Mayrju 2 K, I. R. »iz dobre volje« 24 h, županstvo Smlednik 30 K, durakisti pri P. Mayrju 1 K 70 h, Anton Zorman, posestnik na Praprotni Polici 2 K 50 h, mestna občina Kranj letni prispevek 400 K, rodbina Pavlarjeva darovala v zahvalo dijaškemu pevskemu zboru za nagrobno pokojni ljubljani materi 20 K, Albina Kosir, učenka na Krškem »skupilo za prodane šopke« 8 K, gospa Ljudmila Dolenz 10 K, nadaljni dar g. notarja Slambergerja 20 K, Katarina Pravst »za poravnano pravdo« 20 kron, namesto šopkov na šolskem plesu 10 kron 40 h, profesorski kolegij za mesec marcij 11 K, II. a razred »za izposojena držala« 40 h, namesto venca na krsto pok.

54 h, II. a razred 2 K 58 h, II. b razred 2 K 50 h, I. a razred 3 K 60 h, I. b razred 2 K 90 h, Potočnikova rodbina iz Rovt v zahvalo gimnazijskemu pevskemu zboru za lepo petje pri pogrebu sedmošolca Iv. Potočnika 20 K, dr. Edv. Šavnik »odklonjen honorar za obvezi v sodno zdravniški praksi« 3 K, Iv. Kovašič, nadmlinar v Kranju 2 K, namesto venca na krsto pokojnega c. kr. okr. komisarja Avg. pl. Fladunga so darovali: po 4 K Karl Šavnik, dr. Edv. Šavnik, po 2 K: Karl Florian, Jak. Killer, Rud. Kokalj, Ad. Kreuzberger, At. Lavrenčič, Vinko Majdič, prof. Ivan Maselj, Peter Mayr, prof. Fr. Novak, prof. Ant. Peterlin, sodni adjunkt Fr. Peterlin, Ciril Pirc, Ivan Rakove in dr. Val. Štempihar; po 1 K: dr. Edv. Globočnik, prof. dr. Val. Korun, Janko Majdič, J. Perrissini, Ferd. Polak, Fran Rojina, Ferd. Sajovic, Janko Sajovic, prof. Ant. Štritof, prof. A. Zupan in prof. dr. Jak. Žmave, skupaj 47 K; Peter Mayr dogovorno z g. Globočnikom 4 K, VII. gimnazijski razred 68 h, dekan Anton Mežnarec v Kranju 20 K, »kot vstopnina h koncertu na korist dijaški kuhinji« gg. Adolf plem. Kappus in Silvester Pesjak iz Kamnegorice po 2 K in magist. farmac. Hugo Roblek iz Radovljice 2 K, iz istega namena gpa Ferdinanda pl. Del Negro v Kranju 10 K, »od taroka z novincem« 3 K 30 h, in župan Mat. Bobnar v Lahovcih 1 K, Na živilih je darovala I. Verlic iz Smlednika 50 kil krompirja. — Odbor Dijaške kuhinje izreka na tem mestu vsem p. n. podpornikom in podpornicam svojo najiskrenejšo zahvalo za naklonjene veliku-dušne darove in prosi slavno dobrotljivo občinstvo z ozirom na visoko potrebnost v drugem polletju še nadaljnih in izdatnih darov.

(Hranilnica in posojilnica v Gorjah pri Bledu) nam je doposlala računski sklep za V. upravno leto 1899, iz katerega posnamemo nastopne podatke: Posojilnici je pristopilo tekom računskega leta 26 zadružnikov, izstopili so 4 zadružniki in šteje torej s sklepom upravnega leta 1899 227 članov. Promet v računskem letu je znašal 94.069 gld. 53 kr. Hranilniški vlog se je vložilo 30 682 gld. 92 kr. vzdignilo pa 18.399 gld. 35 kr. toraj stanje koncem leta 1899 s kapitalizovanimi obrestmi 86.056 gld. 42 kr. Posojil se je dalo 16.728 gl. 79 kr., vrnilo se je 7.589 gld. 97 kr. in je vseh posojil skup koncem leta 72.073 gl. 06 kr. Naloženega denarja pri drugih zavodih ima 13.000 gld. Čistega dobička je 492 gl. 91 kr. in se dene v rezervni zaklad, ki znaša koncem leta 1354 gl. 20 kr. Revizija se je po »Zvezia« vršila 10. avgusta 1899.

(Klub sloven. biciklistov »Ribniška dolina«.) V Ribnici ustanovil se je »Klub slovenskih biciklistov Ribniška dolina«. Ustanovni shod vršil se je v nedeljo dne 8. t. m. v sobi »narodne čitalnice«. Po prečitjanju pravil, katera so se z malo spremembo vsprejela, vršilo se je vpisovanje članov. Klubu pristopilo je takoj 23 članov. Pri sledeči volitvi odbora izvoljeni so bili sledeči gospodje in sicer: predsednikom dr. Anton Schiffer, podpredsednikom Ivan Čelofiga, tajnikom Avgust Juvanc, blagajnikom Jožef Hribar, rednikom Fran Križman, orodjarjem Andrej Kezele, odbornikoma pa Anton Benedek iz Vel. Lašče in Fortunat Klinar. Vstopnina je določena na 2 K, članarina pa za člane stanujoče v sodnih okrajih Ribnica in Velike Lašče po 3 K, za unanje člane pa po 2 K na leto. Izvirni klubovi znaki naročili so se tudi že in sicer je izdelal načrt zanje gospod Ivan Jager, znani slovenski umetnik, asistent na dunajski tehniki. Ker je Ribnica po svoji legi središče precej velikega okraja, upati je, da bode novi klub zamogel se uspešno razvijati. Kako na svoj način tudi občinski zastop skrbri za razvitek kolesarstva, omenimo naj, da se je sklenilo v preteklem letu uvesti kolesarske izkaznice v občini in zahtevati zanje po 6 K. Ribnica je tedaj menda prva občina na deželi, koja je vpeljala kolesarske izkaznice!

(Mestna hranilnica ljubljanska.) Meseca marca t. l. ušlo je v mest. hranilnico ljubljansko 835 strank 367.759,97 kron, 698 strank pa dvignilo 305.444,44 K. V I. četrtletju dovolilo se je 201 prisilcu posojil na zemljišča v skupnem znesku kron 312.710.

(Kmetška posojilnica ljublj. okolice v Ljubljani.) Bilanca za mesec marcij. Activa. Gotovina v blagajni K 2.393,79, naložen denar K 653.973,60, posojila K 1.839.805, prehodni zneski K 283,28, inventar K 957,90, zaostale obresti 31. dec. 1899. l. K 23.944,06. Passiva. Zadržani denarji K 23.232, rezervni zaklad K 42.804,08, hranilne vloge K 2.358.898,85, naprej plačane obresti 31. dec. 1899. l. K 9.038,36. Denarni promet K 2.087.172,54. Upravno premoženje K 2.521.357,63.

(Mestna hranilnica v Kranju.) V mesecu marcu 1900 vložilo je 287 strank 72.157 kron 98 vin., dvignilo pa 211 strank 63.957 kron 60 vin., 22 strankam izplačalo se je hipoteknih posojil 89.900 kron. Stanje vlog 2.088.433 kron 16 vin., stanje hipoteknih posojil 1.415.490 kron 27 vin., denarni

Telefonska in brzojavna poročila.

Trst, 10. aprila. Predsednik progresivne stranke Benussi je odložil svoje predsedniško mesto radi razporov v stranki. S tem odstopom je kriza v stranki še poostrena.

Dunaj, 10. aprila. Wolfov urad poroča iz Berolina: Dohod cesarja Franca Jožefa je napovedan na 5. maja. Naslednji dan bo cesar prisostvoval slovesnosti povodom polnoletnosti prestolonaslednika.

Dunaj, 10. aprila. Proračun za bodoče leto bode za več nego pet milijonov prekorajil dosedanje svoto.

Dunaj, 10. aprila. Dopolnilne občinske volitve se vrše meseca maja za prvi, drugi in tretji razred, za četrti razred se vrše pozneje.

Dunaj, 10. aprila. Volilski imeniki za dopolnilne volitve so razporejeni od danes do 22. aprila.

Bolzan, 10. aprila. Morilec gimnazijskega ravnatelja Altona in njegove nečakinje v Roveredu je bil danes tu aretovan. — Morilec je 25letni Florijan Grossrubatscher, ki je tu služil za kočijaža. Pri morilecu so dobili krvavo srajco in manšeto.

Rim, 10. aprila. Velika ruska kneza Mihael in Jurij sta bila včeraj pri sv. očetu, obiskala sta potem tudi kardinala Rampollo.

Vojska v Južni Afriki.

Najnovejše današnje brzojavno poročilo z južno-afriškega bojišča nam javlja o burskem porazu pri mestu Wepener, blizu južno-vzhodne oranjske meje. Bil se je tu v nedeljo celi dan ljut boj, v katerem so po poročilu londonskega vojnega urada konečno podlegli Buri, a provzročili so Angležem velike izgube. Poraz burskega orožja, ako je istinit, Angležem ne bo mnogo koristil, ker se je vršila bitka na črti, kjer se v bližini nahajajo nadaljni večji oddelki burske armade. Angleška zmaga pri Wepeneru toraj pač ni posebno zadostilo za poraza pri Reddersburgu in Rouxville, kateri mesti so morali ostaviti s tolikimi izgubami.

Prodiranje proti natalski meji Angležem sploh ne more mnogo koristiti, ker je skoro popolno nemogoče pregnati Bure z njih ugodnih pozicij v bližnjem gorovju. Računa se seveda na to, da se s pomočjo Robertsovih oddelkov posreči Bullerju preriti skozi prelaze v Zmajevskih ali Biggarskih gorah, a ta ideja je z ozirom na kakovost terena malone naravnost neizvedljiva.

Tem večjega pomena so pa burski vspehi na jugu Oranje, ker tu imajo v rokah Robertsovo zvezo s kapsko kolonijo, in so Angleži navezani sedaj samo na glavno progo Kapstadt-Kimberley, ki je pa tudi v precejšni nevarnosti.

London, 10. aprila. »Times« poročajo iz Ladysmitha: Patulja huzarjev je pri Waschbanku v dotiki z Buri. — Isti list poroča iz Boshofa: General Methuen je dospel 8. t. m. do Swartskopfonteina, deset milj zahodno od Boshofa, ne da bi zadel ob odpor. Buri so odšli dan poprej.

London, 10. aprila. (C. B.) Reuter. urad poroča iz Springfonteina 9. t. m.: Pri Wepenerju, blizu reke Caledon v sredi mej Bloemfonteinom in Rouxville, se je bil včeraj celi dan ljut boj. Buri so bili konečno premagani, vendar imata oba dela velike izgube.

London, 10. aprila. Iz Boshofa poročajo: V Villebois-ovem oddelku, ki ga je zajel Methuen, je bilo precej Francozov.

London, 10. aprila. Listi poročajo iz Kapstadta 7. t. m., da je brzojavna zveza z Bloemfonteinom pretrgana.

London, 10. aprila. »Times« poročajo iz Bloemfonteina: Reddersburg so zasedli Buri in ne Angleži. Ko je general Gatacre došel tje s svojo armado, je bilo mesto že zasedeno in se je moral vrniti nazaj v Bethanyjo, ne da bi

24 Pojasnila **22** v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti.